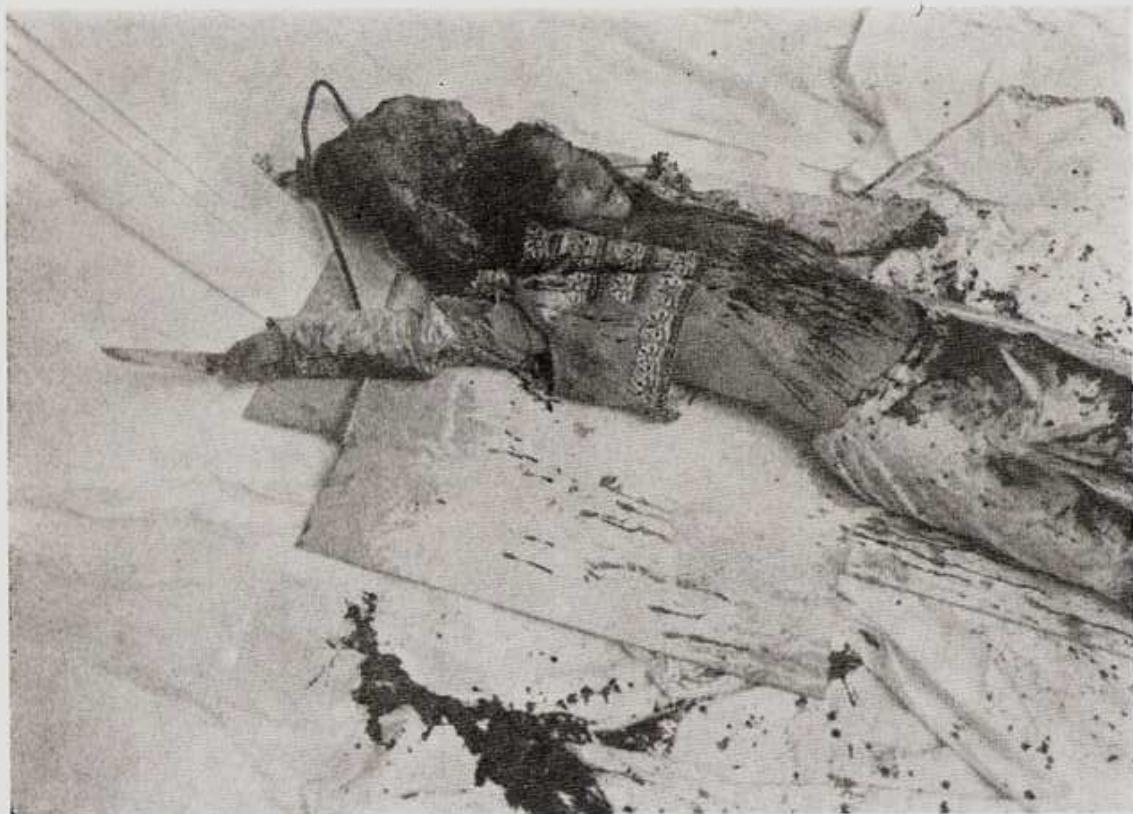


GRANOLLERS '81

**Associació d'Artistes Moderns
de Granollers**

MUSEU DE GRANOLLERS

Del 3 de febrer al 8 de març del 1981



BBP (Românic) Performançă

«BAIRD, JAÇ IMPACIENT opus 2» Performançă i vídeo

Jordi BENITO Verdaguer

Granollers, 29-9-51

Disseny

- 1972 Trobades internacionals de Pamplona
V Documenta, Kassel, Alemanya
- 1973 French Window - París i Zagreb
- 1974 Galerie des Locataires - New York
- 1975 Biennale de París
- 1976 Biennale di Venezia
- 1977 Museo Vostell - Malpartida de Cáceres, Extremadura
- 1978 Seny i Rauxa, Centre Georges Pompidou - París
- 1979 I Symposium d'Art Performance - Lyon
Other Child Book - Varsòvia
Artistes Catalans Contemporanis, Museu d'Art Contemporani
Eivissa
BBP, Fundació Miró - Barcelona
- 1980 II Symposium Internacional d'Art Performance - Lyon
BBP Romànic - Lliçà d'Amunt, Barcelona
«Cien Años de Cultura Catalana» - Madrid

La finestra esbatanada (de la pintura)

I

S'enceta una dècada i les qüestions pendents segueixen turmentant. La malastrugança de certs teòrics encara no s'ha vist acomplerta del tot. Sempre resten vestigis renascuts de les darreres cendres. Els auguris de malaltia i mort provoquen, d'altra banda, la recerca a nivell individual, l'aparició i/o consolidació de noves mitologies, i la pràctica artística esdevé idiolecte. En alguns casos, però, el veïnatge de l'extermini és la musa delatora del subsòl informatiu dels treballs. Les mostres més clares de canibalisme reforcen la noció d'avanguarda i modernitat, i el fantasma de l'eclecticisme, inconscient però descobert, corre ràpid per entre carcasasses i conciliàbuls. Els residus i retalls històrics moderns configuren la presència tan forta de l'individu i li donen la perennitat estilística. Com excomuniar, sinó, les ingerències solitàries sorgides per generació espontània, sempre de tan curta extensió temporal?

II

Pintura de bat a bat: Granollers'81. I la pintura com a vehicle/medi/expressió/fi. Ni tendència ni generació: El retorn de l'individualisme mític. La pràctica juxtaposada i pública desvetlla les interferències i connexions, divergències i noses, la mostra dels deutes, el substrat de la tradició, el qüestionari de la modernitat, la pinzellada fonedissa de l'eclecticisme, de conjunt i collectiu, no com a mítica negativa de la passió.

/La fusta com a suport significant/l'expressionisme d'acció, sovint patètic/els camps de color i el paisatge uniforme/el sol roig i la reixa contra el mur/el treball de la matèria en l'espai/l'ofici descontextualitzat i reconvertit/les esculto-pintures de la nova figuració/la presència de l'oníric i màgic/les permutacions i la seriació d'un títol/la represa del gest en la tela/les instal·lacions i les performances en l'estètica de l'abandonament del quadre/

III

El cicle i cinc fragments. La co-temporalitat com a lligam i la renovada ocasió de seguir la pista a l'aventura plàstica present, conceptualment acrobàtica, que obra les portes a l'exterior. Qui ho ha d'abocar a l'excomunió? No pas jo.

CICLE

3 Febrer - 8 Febrer BENITO - VIAPLANA

10 Febrer - 15 Febrer FRANCO - MARCH

17 Febrer - 22 Febrer BATLLES - MENA

24 Febrer - 1 Març MERINO - VILAGELIU

3 Març - 8 Març DIOSILLO - SABORIT - VIDAL